

2. Blomsten sit Hoved sænker
sagte mod Jordens Bryst,
drømmer, mens Bølgen stænker
Skum mod den høje Kyst.

3. Værker dit Øje, luk det
trygt som hin Fugl paa Kvist;
tynger dit Hoved, duk det
sagte som Blomsten hist.

4. Stormen, lad den kun fnyse,
Bølgen, lad den kun gaa!
Drømmenes Kyst den lyse
kan de dog aldrig naa.

C. Jul.

84. Før var der knap skrevet paa Dansk en Bog.

(Ludvig Holberg.)

Niels W. Gade.

Allegretto e leggiero.

2. Hver Mand, som med Kløgt gik i Lærdom til Bund,
Latin paa Papiret kun malte,
med Fruerne Fransk, og Tysk med sin Hund,
og Dansk med sin Tjener han talte.

4. Vel føres fra fremmede Lande herhid
ret meget, hvorved vi oplives,
men Latter saa sund som vor Holbergs Vid
kan ikke med Posten forskrives.

3. Og Holberg sin mandige Røst oplod
om Daarernes Lader og Fagter,
saa levende, som de gik og stod
med Ansigt, med Tale og Dragter.

5. Og Tanken fløj nu fra sit taagede Skjul,
behøved om Ord ej at lede,
ret som naar til Sang opvaagner en Fugl,
naar Morgensol hilser dens Rede.

C. Wilster.